

F. t. l. om husmoderafløsning og hjemmehjælp.

Til § 2.

Reglen svarer, for så vidt angår husmoderafløsning, til de gældende bestemmelser, dog at der ikke gives regler for sammensætningen af det udvalg, som kommunalbestyrelsen skal kunne udpege til at administrere ordningen.

Administrationen af hjemmehjælpen er efter loven om omsorg for invalidepensionister og folkepensionister henlagt til kommunalbestyrelsen, men det forekommer naturligt at der bliver samme adgang til at henlægge administrationen til et særligt udvalg eller en institution som med hensyn til husmoderafløsningen.

Til § 3.

Kravet om, at bistand af en husmoderafløser forudsætter rekvisition fra en læge eller en jordemoder, fastholdes, ligesom det fastholdes, at skønnet over behovet for hjemmehjælp udøves af kommunalbestyrelsen. Ordningen kan administreres således, at husmoderafløsningen om nødvendigt straks etableres, således at den nødvendige rekvisition tilvejebringes senere.

Der gives kommunerne adgang til at udsende husmoderafløsere til aflastning af personer, som i hjemmet forsørger et barn med fysiske eller psykiske lidelser, jfr. bemærkningerne foran. Også i dette tilfælde forudsættes det, at der foreligger lægerekvisition.

Til §§ 4-6.

Bestemmelserne svarer til reglerne i den gældende lov om husmoderafløsning og i omsorgsloven bortset fra, at der ikke hidtil har været fastsat regler for hjemmehjælpernes ansættelsesforhold eller vejledende satser for betaling for hjemmehjælp.

Til § 7.

Forslaget svarer til de gældende regler. Til udgifter under uddannelsen regnes eventuelt indkvartering på kursusstedet og måltider under kursus. Reglen om erstatning for mistede indtægter under uddannelse har været, at der ydes et beløb sva-

rende til 80 pct. af den løn, husmoderafløseren eller hjemmehjælperen kunne have opnået, hvis hun i uddannelsestiden havde været beskæftiget i samme omfang som hidtil.

Til § 8.

Efter den gældende husmoderafløsningslov afholder staten $\frac{7}{10}$ af udgifterne til afløsning af husmoderafløsere, medens kommunen selv bærer $\frac{3}{10}$. Efter omsorgsloven refunderes lønudgifter vedrørende hjemmehjælpen som folkepension, d.v.s. at staten afholder 82 pct., medens resten bæres af kommunerne efter reglerne for mellemkommunal refusion.

Med en fælles refusionsregel, hvorefter staten bærer $\frac{8}{10}$ af lønudgifterne vedrørende såvel husmoderafløsere som hjemmehjælpere, og den pågældende kommune selv bærer $\frac{2}{10}$, vil byrdefordelingen mellem stat og kommune tilnærmelsesvis blive opretholdt. Det må dog påpeges, at ændringen vil medføre en merudgift for staten på ca. 2 mill. kr. årlig.

Kommunerne træffer selv aftaler om lønningen til det personale, der er knyttet til husmoderafløsning og hjemmehjælp, men der har efter husmoderafløsningsloven været fastsat grænser for de beløb, der kan anmeldes til statsrefusion som lønudgift. Der har været sondret mellem løn til ikke-uddannede, til uddannede og til tilsynsførende ved husmoderafløsningen.

Det foreslås, at socialministeren for fremtiden skal fastsætte regler for, hvilke lønudgifter der kan anmeldes til refusion for såvel husmoderafløsere som hjemmehjælpere, men den foreslåede formulering åbner mulighed for, at disse regler kan udformes på anden måde end ved fastsættelse af bestemte lønbeløb, f. eks. ved henvisning til aftaler der er indgået af de kommunale organisationer.

Til §§ 9-10.

Bestemmelserne svarer til reglerne i den gældende husmoderafløsningslov, der uden væsentlige ændringer kan udstrækkes til også at gælde hjemmehjælpen.